

Medveczky Lilly

Meghuzni a darabot

munkáját, magasabbrendű művészete, a szenvedélyek és emberek ábrázolásában a monumentálisig emelkedő tehetsége meszse kiemeli őt. A kiváló tehetségű, gazdag egyéniségű fiatal író új úton jár munkássága most van a teljes kibontakozás útján.
(Balassa Imre.)

Medveczky Lilly, magántáncosnő, sz. 1902-ben, Beliscé-n (Verőce m.) Színpadra lépett: 1919-ben.

Mefisztotelesz. Az ördög neve a »Faust«-ban. A szó eredete nagyon érdekes, mert egyik példája a nyelvfejlődés játékos pajkosságának. Megist-Ophiel a görög Ophis, kígyó szóból keletkezett és alapjában kígyóbüvölőt jelentett. Az ókorban ez a Megist-Ophiel lassanként a bűvészek védője lett, a középkorban pedig a pokol egyik főfejedelme. Egy középkori német könyvben, a »Fausts Höllezwang« c. varázsnótában az ördög neve, azután Megistophiel helyett sajtóhibából Mephistophiel-nek fordul elő és az elterjedt népkönyv révén lett azután az ördög Mephistotelesz, úgy hogy azután Goethe a »Faust« megalkotásakor már szintén Mefisztotelesznek nevezi az ördögöt. Operai feldolgozásban Boito Arrigo zenéjével és szövegével 1882. ápr. 25-én mutatták be a Nemzeti Színházban, ezzel a szereposztással: Mefistotelesz: Ney Dávid; Faust: Perotti Gyula; Margit: Bartolucci Viktória; Márta: Saxlehner Emma; Heléna: Beermann Stefánia; Pantalís: Spányi Irma; Nercus: Kiss Dezső. A M. Kir. Operaház is sietett átvenni műsorába, 1885. jún. 7-én.

»Még a borsón is szépet álmodom!« Szállóige az »Ember tragédiájá«-ból. (XII. szín.) Mondja Plátó.

Megállítani a próbát: színészi szak-kifejezés; arra értendő, hogy a próbát vezető rendező, ha hibát lát, akkor a szöveg további elmondását egy időre beszünteti és a megállapított hiányt megmagyarázza.

Megérett a szerep. Ezt a kifejezést akkor mondják a színészek, ha az új szerepüket már jól tudják, az egész színdarab minden részével teljesen tisztába jöttek.

Megerle Teréz, bécsi író, a Josefstädter Theater számára mintegy 60 dara-

bot írt. Fordította a »Szökött katonát« és »Két pisztolyt«. Megh. 1865. júl. há-
vában.

Megfogni a szerepet. Ha a színész mindjárt az első próbán tökéletesen tisztában van az alakítandó szerepével és ép ezért teljes ambícióval lát hozzá művészi munkájához, kedvvel dolgozza ki annak minden legkisebb részletét is, miáltal a sikere biztosítottnak látszik, ekkor úgy mondják a kollégái, hogy: »megfogta a szerepet«.

Megfujni a kőkeményes házakat. A vidéki vándorszínészek, mikor hajdanában bejöttek valamely községbe, kvartettben összeálltak és szerenádokat adtak a jobb-fajta külsejű házak ablakai alatt. A jobb-módot a szemfüles színészek úgy szímatolták ki, hogy amelyik háznak a kéménye köből van, arról azt következtették, hogy azt csak jómódú ember lakhatja. Ezután rázendítettek az ismert énekre: »Csendes éj van, nyugalomnak éje« kezdetűre és mily boldogok voltak, ha énekekért egy pár krajcárt kaphattak! Ha meg bőkezű volt a ház ura és forintokkal jutalmazta őket, a színészek akkor urak voltak és sokra becsülték a művészetüket! Hétfőn és pénteken, mely napokon hajdan előadás nem volt, szintén kvartetteztek a kőkeményes házak ablakai előtt, hova gyakran be is invitálták a színészeket egy kis harapni valóra s egy-két pohár borra.

»Mehalt a cselszövő, eltűnt a rút viszály...« Erkel Ferenc és Egressy Benjamin »Hunyadi László« c. operájából való dal.

Meghuzni a darabot — kifejezés arra értendő, hogy a rendező a színdarabban előforduló felesleges részt törli, tehát meg-rövidíti, összevonja, azaz: meghúzza a színművet, de akkor is meghúzzák a darabot, ha valaki megbetegszik és a szerepet az ú. n. »beugró színész« nem tudja gyorsan betanulni, akkor is úgy cselekszik a rendező, hogy — meghúzza a darabot. Meghuzni a szerepet is szokás, ha t. i. benne értelemzavaró szövegrész fordul elő, esetleg ha ismétlésbe bocsátkozik a szerző: ekkor a rendező törlést eszközöl és azt a